

Відкрито Школу майбутнього бізнесмена

Нещодавно, в рамках «Школи майбутнього бізнесмена», започаткованої кафедрою «Економіки і менеджменту» нашого університету, відбувся перший етап олімпіади на крашу бізнес-ідею серед учнів загальноосвітніх закладів Томаківського району Дніпропетровської області.

Захід з яскравою промовою відкрила голова районної ради Н. М. Скрипченко. Учасники зустрічі мали добру нагоду переглянути мотиваційне відео щодо розвитку креативного мислення та бізнес-починань. Крім того, учні презентували вже розроблені проекти для майбутньої участі в березні наступного року у другому етапі олімпіади на крашу бізнес-ідею серед учнів загальноосвітніх шкіл, який проводить кафедра «Економіки і менеджменту» ДІТУ. Свої проекти для обговорення представили: Богдан Софія – учениця 7 класу Зорянської ЗОШ І-ІІІ ст. «У красі ти хочеш жити? Тож навчися не смітити»; Гончар Володимир –

учень 9-Б класу Томаківської ЗОШ І-ІІІ ст. «Будівництво міні-заводу з переробки твердих побутових відходів»; Чай-

школярів»; Федорченко Вікторія – учениця 10-А класу Томаківської ЗОШ І-ІІІ ст. «Букет із цукерок – солодка бізнес-

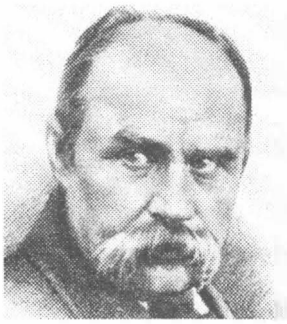
ставлених бізнес-ідей та надано рекомендації стосовно розрахунку експлуатаційних витрат у майбутніх проектах.

ковська Аліна – учениця 10 класу Чумаківської ЗОШ І-ІІІ ст. «Відкриття крамниці сувенірної продукції з метою відродження національної свідомості та етнокультури серед

ідея». Доцентом кафедри «Економіки і менеджменту» ДІТУ Т. В. Тесленко в процесі обговорення було проведено «майстер-клас» щодо економічної оцінки та вдосконалення пред-

Такі заходи дають можливість молоді залучатися до розв'язання нагальних економічних та соціальних проблем, а також розвивати підприємницькі здібності!

З думками про Україну

Завершився I етап V Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка

До університетського етапу конкурсу цього року долучилися 77 студентів: I курсу – 3, III – 46 і IV – 28 чоловік, серед яких найактивнішими виявилися представники факультетів технічної кібернетики (26 студентів) та електрифікації залізниць (24 студенти).

Конкурс проходив із 5 по 26 листопада, а його завданням було написати твір на запропоновану тему. Також учасники могли додати й власні поетичні чи прозові твори, таких виявилось 12 студентів.

Темою твору були обрані рядки із вірша Т. Шевченка «І виріс я на чужині», що відображають його ностальгічні почуття: «Здається, кращого немає нічого в Бога, як Дніпро та наша славна країна». Багато студентів у своїх роботах змальовували красу українських пейзажів, неозорість просторів, багатство культури й традицій. Осць як описав українську природу студент гр. 930КІ Олег Іванік: «Україна – це і степи безкраї, і ліси густі, гори високі, землі родючі. Але особлива краса є у степу, треба тільки придивитися й побачити її. Напрочуд гарні степи в момент сходу сонця. Повільно відступають сутінки, повітря прохолодне і свіже, птахи ще не почали вітальних пісень на честь пробудження природи. Вітер причаївся у траві. Настає хвилинка перед світанком, коли природа на мить завмирає».

А студент гр. 330ЛІ Денис Кочубей написав поетичний твір, в якому змалював Україну так:

«Країна наша, горда й сильна,
Недарма зветься Україна!
Степи її, мов вишиванка,
Богами вишита на ганку,
Діброви, кручі, навіть гори –
Усе це є у нас довкола».

Дехто з учасників зацентрував увагу на таких невід'ємних частинах української природи, як Карпати й Крим, Львів і Київ, Кам'янець-Подільський і своя маленька батьківщина – рідне місто, наприклад, Дніпродзержинськ: «Народилася я в промисловому містечку Дніпродзержинськ, що на Дніпропетровщині. Живу я на території Дніпровського району на

житловому масиві Дніпробуд, який вважається найбільш екологічно чистим районом. У моєму місті є музеї, пам'ятники Т. Шевченку, «Мати й дитина», «Прометей», а ще меморіал «Аульський плацдарм» – місце, де в роки Великої Вітчизняної війни відбулася битва за визволення Верхньодніпровська та Дніпродзержинська. Коли під'їжджаш до цього місця, відчуваєш, як «бігають мурахи по тілу», розумієш, що люди поклали свої життя заради нас» (Юлія Степанова, гр. 630А).

Звичайно, не забули учасники й про нашого велетня – Дніпро: «Природа в цьому краї гармонійна, багата й різноманітна. Здається, кращої немає. А Дніпро не просто могутня ріка, а символ нашої славної України, оспіваний і ушлякнений багатьма поетами» (Артем Корольов, гр. 233А); «Стоячи біля Дніпра, можна почути, як він розповідає свою історію. Це історія перемог і поразок, радості і печалі, посмішок і сліз» (Лілія Чумель, гр. 249Т).

Часто зверталися учасники до теми сучасного стану країни, ділилися своїми переживаннями, боєм, висловлювали сподівання на те, що мир в Україні обов'язково настане:

«Ми аж ніяк не вторинна нація, і не треба вважати українське чимось другорядним, нижчого гатунку. Зараз дуже складні часи для нас, бо в ХХІ столітті війна не оминула Україну. Сини українські гинуть, захищаючи кордони від «добраго сусіда». Вони наші справжні герої, які мужньо долають найтяжчі випробування, щоб ми жили в незалежній країні» (Ольга Шамановська, гр. 945);

«Ворог не прийшов зі сходу чи заходу, він народився серед нас. Він їв наше сало, гречку, хліб, пив воду з Дніпра, ходив тут до школи, веселився з підлітками, вчився в університеті, кохав дівчат, можливо, мав українську сім'ю... Але як? Як можна тоді паплюжити власну країну?» (Іван Юрич, гр. 244);

«Я погоджуюсь із тим, що Україна має бути сильною, самостійною і незалежною. Але незалежно не тільки від Росії, але й від Європи з Америкою, від їх корпорацій, банків, кредитів, усіх політиків, бізнесменів та олігархів, які переживають лише за свої гаманці, а не за долю українського народу» (Слисей Лукін, гр. 941);

«Я вважаю, що для здобуття успіху нам необхідно працювати як налагоджений механізм, бо кожен із нас є невід'ємною його деталлю, а всі здобутки в тій чи іншій сфері взаємопов'язані» (Катерина Полякова, гр. 241);

«Ми нехтуємо одним єдиним важливим рішенням – правом голосу. Можливо, якби український народ думав більше про величність країни своєї, а не про свої власні потреби, то ми б уже давно стали пишатися собою, пишатися Україною, а не соромитися та скаржитися на те, що в наших краях неможливо жити, доводиться тільки кінці з кінцями зводити» (Юлія Шапран, гр. 946);

«Жодне демократичне суспільство не може похвалитися легким і швидким досягненням своєї мсти. Тому я вірю, що моя країна вийде на правильний шлях, вірю в майбутнє незалежної держави, яка посідатиме гідне місце серед інших європейських держав, буде популярною і шанованою в світі» (Тетяна Калінчук, гр. 411).

У низці робіт учасники розкривали тему патріотизму, подавали своє бачення цього явища:

«На сьогодні тема патріотизму як ніколи актуальна, оскільки події, що розпочалися в нашій країні рік тому, той перелом у суспільстві, перехід від байдужості до боротьби, до відстоювання людських інтересів, дійсно надихнув багатьох із нас і змусив пишатися тим, що ми українці» (Андрій Федько, гр. 245);

«Можна довго тлумачити, що патріотизм – це любов до рідного краю, нації, мови, традицій. Але, обміркувавши всі його грані, варто зрозуміти, що патріотизм характеризується не тільки почуттями та громадянською позицією, але й розумінням самопожертви та навіть віддачі життя за Батьківщину. Здавалося б, сучасність не може бути такою категоричною й безжальною, але так склалося історично, що український народ постійно виборює свою честь та волю» (Юлія Швайка, гр. 541);

«Нам треба усвідомити, що таке справжній патріотизм. Це не лише нрапорець на машині, сумці або балконі та не розмальовування стін і парканів у жовто-блакитні кольори. Це безмежна любов до своєї країни, своїх співвітчизників, це

щоденна праця на користь своєї держави, це вміння ставити потреби країни вище, ніж власні» (Слисей Лукін, гр. 941).

У формі оновідання подав на конкурс роботу Роман Савченко (гр. 630А). Головний герой Олесь після закінчення університету зробив вдалу кар'єру інженера у відомій міжнародній компанії, побував у багатьох країнах, одружився, виховував двох дітей, жив у власному маєтку, проте все навколо було чужим для нього – до того часу, поки він не повернувся в Україну, де «навіть повітря рідних місць – інше, сам запах землі – особливий».

Завершила свій твір постично присвятою рідній землі студентка гр. 542 Ляшук Людмила:

«Я б хотіла стати морем,
щоб втекти за небокрай.
Я б хотіла полетіти
десь далеко в світлий гай.
Я б хотіла, та не можу,
бо земля істота я.
Я прив'язана до неньки,
бо вона моя рідненька,
Це земля, де я зростала,
це той край, де я живу.
Так приємно відчувати
шепіт лісу, спів пташок,
Так прекрасно милуватись
чуйним поглядом зірок,
Споглядати плин річок,
відчувати силу моря,
Бути часткою природи.
Не руйнуйте, це моє!
Так навіщо, браття рідні,
ви вбиваєте живе?
Перестаньте, зупиніться,
ви вбиваєте себе...»

Перемогу в I етапі конкурсу здобули: I місце – Буряк Станіслав (гр. 511); II місце – Замежанська Наталія (гр. 935) та Марухнич Костянтин (гр. 94^с); III місце – Кацевич Юлія (гр. 411), Малоок Катерина (гр. 542), Шашков Дмитро (гр. 941) та Шопот Андрій (гр. 430А). Переможці отримали в подарунок від кафедри українознавства художній альбом «Світлиця» (арт-проект Григорія Іваценка) та книгу «Легенди ДІІТу» Артема Івановича Куліша. За змістовність і художню майстерність творів подякою в наказі ректора й альбомами «Світлиця» відзначені також студенти, уривки з чийх творів подані у статті.

Твори переможців будуть публікуватися на сторінках газети «ДІІТ сьогодні».

*Світлана Лагдай,
старший викладач кафедри
«Українознавство»*

«Здається – крацюго немає нічого в Бога, як Дніпро та наша славная країна»

Про результати обласних конкурсів для молодих вчених

Листопади своє завершили,
Пропускаючи зиму вперед.
Старі верби орудують

вершами,
Саме їх закидаючи першими
В лоно річки. Густий очерет

Несе варту холодними
числами
На два береги. Сили подвоєні.
Осінь кручі залишила лисими.
Очерет все вимахує списками
І шикуються так, наче воїни.

Авель вийде на зміну за Каїна,
а наступного дня навпаки.
Для одного країна – окраїна,
а у іншого серце покраєне,
коли просто отак – на шматки.

Всі налякані, бачиш, налякані!
То дуріє осіння гроза.
І Дніпро, розмальований
мрякою,
Закликає своїми атаками
Не ділити на проти і за.

Від вітрів укриваю соломою,
Але грім мою тишу отруює.
Від морозів страждаю
оскоюю.
Бог поїхав додому зі втомою.
То його колісниця відлунює.

Моє сиве розбурхане озеро
Виливається знову і знов.
І два береги зшиті морозами,
Перекопані мертвими
кобзами,
Перетворюють річку у шов.

Вишиванку знімаю із терену,
До якого підкралась зима.
Кажуть, Бог заховав нас
у пелену.

Та чоло твого сина
прострелене...
Кажуть, крацких у Бога нема.

Кажуть, кладка до Бога
колись була
Та її розтягли на метал.
І забули навіки про два крила:
Ліве – схід, праве – захід. Твоя
взяла,
Розбираємо кладку на сталь...

Мій Дніпро, я тобі несучу
Свою голову в тихий журбі.
А земля досі п'є росу.
Та не бачать її красу
Ті, хто тягнуть ще сталь
на горбі.

Листопади своє завершили,
Пропустили вже зиму вперед.
Кроки стали порівняно
легшими.
Уже є вірогідність
завершення.
Білі шапки одяг очерет.

Станіслав Буряк, гр. 511

18 грудня 2014 р. у Дніпропетровській обласній державній адміністрації відбулася традиційна урочиста церемонія нагородження переможців обласних конкурсів «Кращий молодий вчений», «Краща рада молодих вчених» та «Молоді вчені – Дніпропетровщині». Церемонію нагородження провела радник голови облдержадміністрації Олексій Салкоц та директор Департаменту освіти і науки Олександр Демчик.

І врешті, на унікальний регіональний конкурс «Молоді вчені – Дніпропетровщині» для отримання матеріального заохочення цього року була подана рекордна кількість наукових проєктів. Процедура визначення переможців передбачала незалежне експертне оцінювання (2 зовнішні експерти, визначені конкурсною комісією) та публічний захист проєктів. За результатами першого відбірного туру конкурсу 5 проєктів

доц. Гордєєва Інна Олександрівна;

5. «Розвиток сучасних технологій використання енергії рекуперації в системі міського електротранспорту», автор – докторант Саблін Олег Ігорович.

За відгуками більшості учасників цього конкурсу рішення комісії виклакали багато запитань, у тому числі – чи відповідають намагання адміністрації області перетворити Дні-

Конкурси проводилися спільно Радою молодих вчених та Департаментом управління освіти і науки Дніпропетровської обласної державної адміністрації і тривали з вересня по грудень. Загалом у конкурсах 2014 р. взяли участь 299 молодих вчених.

У конкурсі «Кращий молодий вчений» переможцями стали 12 молодих науковців за чотирма напрямками (технічний, економічний, медичний та гуманітарний).

І місце в технічному напрямі посів Сорока Максим Леонідович, старший науковий співробітник Галузевої науководослідної лабораторії «Охорона навколишнього середовища на залізничному транспорті» Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна.

II місце у конкурсі «Краща рада молодих вчених» здобуто Радою молодих вчених Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна (голова – канд. техн. наук, доц. кафедри станції та вузлу Мозолевич Григорій Якович).

науковців університету були рекомєндовані до публічного захисту:

1. «Розробка системи експлуатації та управління штучними спорудами у Дніпропетровському регіоні», автор – зав. відділом НДЧ Горбова Олександра Вікторівна;

2. «Розробка системи інтелектуального управління світлофорами міста», автор – доц. Босній Дмитро Олексійович;

3. «Розроблення технологій утилізації опалого листя у виробництві будівельних матеріалів для потреб Придніпровського регіону», автор – ст. наук. співроб. Сорока Максим Леонідович;

4. «Заснування бізнес-інкубатору у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна», автор –

претровщину на регіон із пріоритетом розвитку сільськогосподарства.

За рішенням комісії було визначено кращих 16 наукових проєктів молодих вчених ВНЗ та НДІ Дніпропетровської області, які отримали матеріальне заохочення у вигляді грантів на суму від 32 до 44 тис. грн. Загальна сума грантів, профінансованих з обласного бюджету, склала 600 тис. грн.

Сорока М. Л. отримав матеріальне заохочення на реалізацію проєкту «Розроблення технологій утилізації опалого листя у виробництві будівельних матеріалів для потреб Придніпровського регіону».

Г. Мозолевич,
голова Ради молодих вчених
університету

Експедиція стежинами нашої домівки!

Представники факультетів «Управління процесами перевезень» та «Електрифікація залізниць» нещодавно провели екскурсію для юних залізничників Малої Придніпровської залізниці, їхніх інструкторів та викладачів нашого вузу. Ознайомили з територією студміста: показали басейн, гральне футбольне поле, стадіон та багато іншого.

Також наші молодші «колеги» відвідали декілька лабораторій. Наприклад, «Електротехнічні матеріали» факультету «Е» та «Організація руху поїздів» факультету «УПП». Де-

кани цих факультетів Афанасов Андрій Михайлович («Е») та Вернигора Роман Віталійович («УПП») інформували учнів про навчальні спеціальності та кваліфіковані рівні навчання в нашому університеті.

Факультет «УПП» похвалився своєю лабораторією з макетами залізниць, пультами чергових по станціях та диспетчерськими. Гості були приємно здивовані побаченим, екскурсія принесла їм дуже багато позитивних емоцій.

Коваленко Ірина, гр. 226

Невдале кохання

У мультимедійній залі науково-технічної бібліотеки ДНУ відбувся захід, присвячений поезії Т. Г. Шевченка, який проводила співробітниця бібліотеки Чанлілігіна Наталія Владиславівна. Серед запрошених на цей захід були і курсанти кафедри військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби.

З розповіді ведучої присутні дізналися багато таємничих сторінок з життя поета. Усім, ще із шкільних років, відома біографія знаменитого поета. Він писав вірші, картини ще з самого дитинства, незважаючи на те, яким воно було складним. Проте не кожен знає про його непросте кохання. «Кохання Тараса Шевченка» – це і була основна тема розмови того літературного вечора. Вже у тринадцять років маленький поет відчував, що таке любов до дівчини, яка його поцілювала. Завдяки цьому моменту, було написано вірша «Мені тринадцятий минало...». Другу любов він зустрів у Польщі, але згодом, був вимушений виїхати за кордон. Протягом свого життя Т. Шевченко часто був у за-

сланнях, але і там, потай від усіх, писав твори. Багато зустрічав жінок, але кожна його обманювала, залишаючи його без жіночої любові. Ось один із прикладів. У червні 1860 року письменник познайомився з Лікерею Іванівною Полусмаковою. Вона була кріпачкою та він її звільнив. Він присвячував їй картини та вірші, згадував в листах, присвятив їй такі поезії, як «Лікері» та «Поставлю хату і кімнату». Але у вересні відбувся розрив між майбутніми нареченими. Чорна крапка поставила кінець стосункам. Лікера була закохана в перукаря і переїхала до Дарського Села.

Цей літературний вечір залишив неабиякі враження в душах курсантів. викликав хвилюючі почуття та переживання. Особливий склад курсантів широким вдячним Наталії Владиславівні та усім працівникам бібліотеки за ту частинку тепла, якою вони поділилися з ними того прохолодного осіннього вечора.

*Євген Тричкін,
курсант гр. 329*

Міжнародний день філософії

Місяць тому відбувся міжфакультетний теоретичний семінар на тему: «Архетипічні смисли людської природи», присвячений Міжнародному дню філософії (що відзначається кожен четвер третьої неділі листопада).

На семінарі були присутні викладачі кафедр «Філософія та соціологія», «Українознавство», «Філологія та переклад», «Тунелі та фундаменти», ветерани університету, студенти та курсанти різних факультетів.

Роботу міжфакультетного теоретичного семінару відкрив вітальним словом доцент кафедри філософії А. М. Малівецький. Він звернув увагу присутніх на контекст нинішнього засідання, а саме – річниця Майдану, котра відзначається на державному рівні як «День гідності та свободи». Першу доповідь озвучив професор, завідувач кафедри В. В. Хміль на тему «Політ Майдану в філософському контексті». Звертання до мислителів попередньої епохи зокрема до Фрідріха Ніцше, на його думку, дає можливість глибше осягнути масштабність та велич подій Майдану. На цьому етапі історії відбувається переміщення центру боротьби за подальше існування та збереження європейських цінностей в Україні.

Наступний виступ був присвячений темі «Проблема природи людини в «Міркуваннях про метод» Рене Декарта». Доцент кафедри «Філософія і соціологія» А. М. Малівецький розповів, що увага Декарта про проблеми людини тривалий час залишалась поза увагою дослідників його творчості. За останні кілька десятиріч ситуація істотно змінилась. В ході звертання до тексту, доповідач аргументував наявність та істотність інтересу до проблеми людини на сторінках згаданої праці.

Доцент кафедри О. П. Варшавський у своєму виступі на тему «Вітчизняна війна з точки зору філософії» зробив наголос на тому, що за останній рік відбулись радикальні зміни в нашому суспільстві, котрі на-

зривалися останні десятиліття. На наших очах відбувається становлення України як політичної нації.

Особливу увагу присутніх привернув виступ старшого викладача кафедри Д. Ю. Снітька, який є учасником бойових дій в зоні АТО. Тема виступу: «Війна як гранична ситуація людського існування». Мова йшла про граничну ситуацію як ключове поняття філософії екзистенціалізму, котре вживається для означення ситуації між життям та смертю, буттям і небуттям. В центрі уваги доповідача були його особисті враження та переживання, отримані в ході війни з сепаратистами та найманцями. Дмитро Юрійович окреслив ту світоглядну трансформацію, котра відбувається в умовах перебування в центрі бойових дій – в окопі під час бомбардування та обстрілу. В такі моменти, як він розповів нам, людина не думає про минуле, не може мріяти про майбутнє, а все, що для неї існує – це лише те, що відбувається тут і тепер. Безпосереднє переживання граничної ситуації спонукає людину зосереджуватись на ключових світоглядних питаннях – питаннях про покликання людини у Всесвіті та необхідності гідно прожити життя. Проблема збереження власного життя витісняється на другий план.

Прослухані доповіді не зашмили аудиторію байдужою, вони викликали низку запитань та дискусію.

Такі герої як Д. Снітько, викликають у нас почуття гордості й подяки тим сміливим людям, які ризикуючи власним життям, воюють за наше майбутнє, майбутнє нашої країни, визволяючи нашу землю – Україну.

Участь у семінарі з Міжнародного дня філософії спонукала до посилення відчуття розуміння споконвічних вимірів людського існування – свободи, гідності, відповідальності, як за своє власне існування, так і за долю України та Європейських цінностей.

*Д. Сєврюдов,
А. Пилипосяк, гр. 443*

Звітно-виборча конференція студентів за 2013–2014 навчальний рік

Дев'ятий тиждень для дітвіців – це завжди нерви: «нічого не встигаю!», «не вистався, бо готувався до екзамену», «підписали на 4, а я хотів 5!», «як, завтра модуль?». До того ж грядуть новорічні свята, якось не зовсім хочеться вчитися...

Надали були заслухані звіти про роботу за 2013–2014 навчальний рік:

Першим виступив голова у справах сім'ї та молоді Болкарев Олексій. Він доповів про всі заходи, які відбулися у минулому році. За ним про свою роботу звітува-

Яровому Максиму (гр. 431) та Дядько Василю (гр. 332). Кожен гідно захищав свою кандидатуру та доводив, що саме він здатен на суттєві позитивні зміни в стінах нашого вузу.

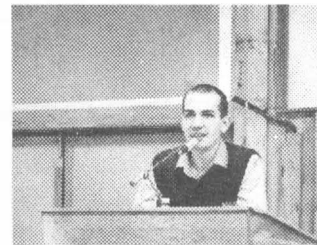
Першим був Дядько Василь – Механічний факультет. Всі вислухали його пропозиції та оцінили реальність проектів, які Василь збирається запустити, ставши гла-

Редакційний колектив газети і СТУДРАДА ДИТУ щиро вітають вас з наступаючим Новим роком і Різдвам Христовим!

Від щирого серця зичимо всім вам великого людського щастя, міцного здоров'я, добра й радості, вірних друзів і близьких людей поруч.

Нехай прийдешній рік виправдає ваші надії і прагнення, принесе достаток і добробут вашим родинам.

До зустрічі у 2015-му і хай прийдешній рік принесе лише добрі новини!
 Головний редактор Срібний Артем

Але студенти знаходять змогу ще й брати активну участь у житті університету.

18 грудня відбулась чергова звітно-виборча конференція студентів ДІТУ. На ній були присутні ректор університету, проф. О. М. Пшінько, директор студмістечка Ю. А. Шевченко, декани факультетів, провідний спеціаліст міського комітету у справах сім'ї та молоді Сіножатська Ольга, керівники всіх органів студентського самоврядування та близько 200 студентів.

Перед початком конференції перед аудиторією зацікавленої молоді виступив «тато» нашої великої родини – ректор університету Пшінько Олександр Миколайович. Потім Ольга Сіножатська висловила подяку экс-голови студентської ради Вінниченку Романові за його плідну працю та успіхи, яких він досяг на цій.

и Артем Срібний – голова КАУСу і СНТ, Мороз Олена – голова ППОС університету.

Із завершальними звітами виступили на той час ще діючі голови – Курило Руслан – спортклубу університету та Вінниченко Роман – Студентська рада.

Другим питанням на порядку денному були вибори керівників органів студентського самоврядування на наступний 2015 рік. Згідно з «Положенням про самоврядування в ДНУЗТ» подати свою кандидатуру на ці посади має право будь-який студент і шляхом відкритого голосування делегати конференції обирають студентських керівників.

Залишили свої посади лише два студенти: Вінниченко Роман та Курило Руслан.

Головою спортклубу університету був обраний Андрій Ванжа (гр. 245).

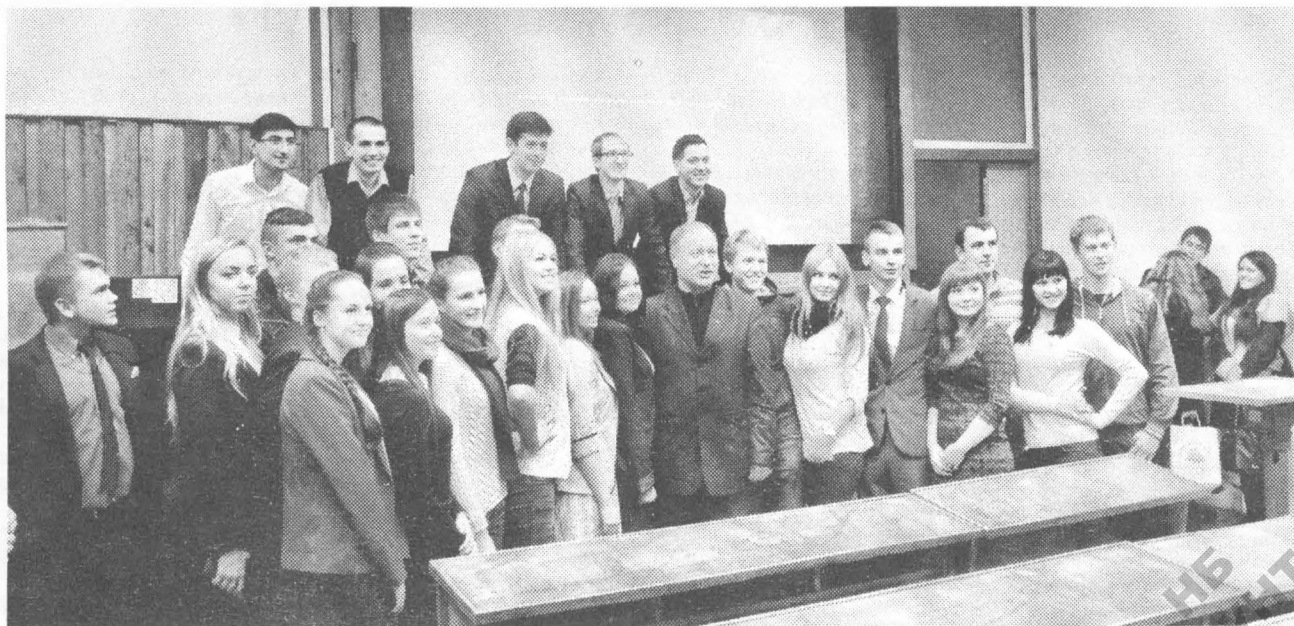
А ось за місце голови Студентської ради довелось «поборотися» двом хлопцям –

вою Студентської ради: «Новые горизонты 21 века», «ДИИТовский бренд», «Тур клуб ДИИТа», «СМИ ДИИТа».

Потім виступив наступний кандидат – Яровий Максим (факультет УПП). Він розкрив суть своїх ідей та проектів: «Студсовет 21 века», «Видсоотчет», «Школа актива», «Волонтерский центр», «Добро пожаловать!».

Незважаючи на те, що кожен був гідний звання голови Студентської ради, посада одна і треба обрати лише одного студента. Вислухавши кожного, шляхом відкритого голосування, обрали переможця – Ярового Максима, який «вирвався уперед із рахунком 61:42». Вітаємо Максима та бажаємо успіхів на новій посаді!

Коваленко Ірина, гр. 226

Гра мільйонів

КВН – це шось незбагненне, що вселяє оптимізм і гарний настрій! Це такий інструмент, завдяки якому люди проявляють свої таланти, розкриваються як особистості і самореалізуються в житті!

КВНівський рух у нашому університеті існує вже досить давно. Ще в 1998 році на бу-

дівельному факультеті була заснована команда «Железные дорожники» – чемпіон «Кавун – 2000», переможець міських фестивалів. У 2013 – чемпіоном «Кавун – 2013» стала команда «Теория ржи», яка протягом п'яти років брала участь у багатьох чемпіонатах з КВН.

Тому вчитися та брати приклад у нас є у кого, а раз це доводить молоде покоління гумористів ДИИТ. Нову сторінку КВНівського руху зараз відкривають дві амбітні команди нашого університету, які достойно виступають на рівні міста! Це команда «Около художого», у якій грають студенти: Михайло Буслав, Сергій Стрельцов, Денис Коваль, Роман Смаглій, Ілля Пружина, Анастасія Колесник, Катерина Гадик, і ко-

манда «Парадокс», до складу якої входять Роман Кушнір, Максим Терешин, Віталій Івалів, Артем Гальчук. Вони пройшли відповідно до 1/2 фіналу та 1/4 фіналу відкритого міжвузівського чемпіонату КВН «Кавун – 2014». Їхні жарти є досить доречними, взятими зі студентського життя, а студентський

гумор народжується з конкретних життєвих ситуацій, він завжди молодий і актуальний.

Ще прикладом того, що ДИИТ багатий на КВНівські кадри є Володимир Борисов, який навчався у нашому університеті, а зараз грає у збірній команді Дніпропетровська «Днепр», яка є Віце-чемпіоном Вищої Ліги КВН 2013 року. Впевнена, що у нас ніколи не переведуться веселі, кмітливі та наполегливі, щоб козацькому роду не було переводу.

КВН – це гра мільйонів. Гра не тільки для тих, хто виступає на сцені, а й для тих, хто живе поруч, хто насолоджується творчістю команд, дотепністю й оригінальністю.

Замедяльська Наталія, 935 гр.

Путь к успеху

ДИИТ... Сколько гордости в этом одном слове! Лучший транспортный вуз СССР, а в наше время входит в тройку лидеров среди вузов транспортной и строительной сферы!

Поверьте, этим можно гордиться! Как известно, наш университет берет свое начало с 1930 года.

Я хочу поведать вам одну легенду, которая, надеюсь, будет интересна вам, наши дорогие читатели!

ДИИТ вообще с самых первых своих дней значительно отличается от других вузов. «Чем?» – спросите вы.

Во-первых, своей высокой теоретической подготовкой. А во-вторых, тем, что изначально в ДИИТ были приглашены высокопрофессиональные преподаватели Горного и Киевского политехнического институтов.

Также с первых лет в университете есть такая традиция: «Сдал сопротивление материалов – можно жениться!»

Конечно, это была ирония, но для многих за этими словами скрывалась горькая правда безсонных ночей. Ведь что самое главное?

Самое главное – это был экзамен не только знаний студента, но и испытание твоей профпригодности.

На первых курсах теоретические дисциплины сдавать сложно всегда.

В далеком 1961 году перед Новым годом старший преподаватель строительной механики М. С. Ключко-Жовнир, зайдя в аудиторию со студентами, ко-

торыс желали наконец-то сдать свои «хвосты», спросил:

– Кто пришел сдавать 13-й раз – встаньте!

Поднялось студентов 10.

– Вам амнистия! А остальные за билетами и на подготовку!

Конечно же, после окончания ДИИТа эти все переживания кажутся такими далекими, откуда-то из детства, юности...

А сколько благодарностей получают преподаватели от своих выпускников за знания, полученные в этих стенах.

Вот например, в далеком 1971 г., на имя ректора пришло письмо благодарности от выпускника ПЦБ Конданиколаса.

Во времена учебы он был всем известен, как музыкант-ударник вокально-инструментального ансамбля. А вот оценки по теоретической механике зарабатывал «потом и кровью», как говорится.

Так как он грек по происхождению, то после учебы он уехал в Грецию, а потом в Канаду. А в письме, он рассказывал о том, что прошел по конкурсу в ведущую канадскую фирму на должность инженера-строителя, на которую, претендовало (на минуточку!) 37 выпускников различных вузов мира!!! Также просил выразить личную благодарность доценту кафедры строительной механики А. Г. Гальченку.

Вот так вот! Так что учитесь, ребята, и будет Вам путевка не только на свадьбу, но и в инженерную жизнь!

Лысенко Ольга, 733 гр.

Шанс прошел на «УРА!»

Каждый человек к концу жизни должен развить как минимум 12 своих талантов. А если их у нас намного больше, чем 12, то это говорит о творческом потенциале человека.

Может, Вы танцуете так, что невозможно оторвать изумленные взгляды от восхищения и восторга, а, может, Вы поете так, что Эдит Пиаф и не снилось, или, возможно, именно Ваши стихи пробирают до дрожи!

Свои неординарность и креативность студенты ДИИТа раскрыли перед публикой на сцене ДК 25 ноября на ежегодном конкурсе талантов – «Шанс»! В этом году атмосфера была накашена до предела и не только на сцене, но и в зрительном зале.

Сразу после генерального прогона состоялось еще одно из значимых событий – «Мистер ДИИТ».

Но самое интересное и захватывающее действие происходило за кулисами, где каждый участник по-своему волновался и переживал не только за свое выступление, но и за ребят своего факультета, которые, к примеру, участвовали в другом номере.

Самым завораживающим и волшебным выступлением публики признала вокально-инструментальный номер факультета ПГС «Танец локтей». Складывалось впечатление, что песню исполняет ангел, которого сам Бог отпустил с небес, чтобы он исполнил нам эту композицию.

Самым волнительным и трогательным выступлением запомнился вокальный номер факультета ЭГФ с песней «Варто чи ні», вот, что называется до мелких мурашек по коже. Очень чувственный и проникновенный вокал.

Один из неожиданных номеров представил факультет ТК «Танец теней» или «Танец белых перчаток». Тьма и только белые пятна воротничков рубашек и перчаток мелькали по сцене, завораживая своей таинственностью.

Самым запоминающимся номером стал танец факультета ЭГФ. Яркий и масштабный танец-сценка переносит нас на урок физкультуры, где девчонки шалят и бесятся, пока не приходит преподаватель

и строгим взглядом не окидывает спортивный зал, а потом четкий ритм, быстрые и уверенные движения джаз-фанка зарядили зрительный зал позитивным настроением.

Ну и на десерт... дамские сердца покорила гитарист Егор Дулеба с песней «We will rock you».

Конкурс «Мистер ДИИТ» показал, сколько активных, спортивных, веселых и находчивых парней участвую в нашем университете. Победителем стал Кирилл Сокол, ВК.

После «Шанса» всегда остаются только яркие, приятные и незабываемые эмоции.

А ДИИТ в который раз доказал, что богат своими разносторонними талантами!

Баскакова Ксения, 726 гр.

Оскільки 2015 – рік Кози, значить, потрібно виходити з того, що любить ця тварина. Це має бути основним параметром вибору страв. Коза найбільше любить свіжі овочі, фрукти та зелень. Також страви повинні бути яскравими і барвистими, щоб сподобалося нашій козі. Тоді й рік складеться у вас вдало.

Холодні закуски. Традиційно на стіл ставляться бутерброди. Ви можете зробити їх з тих продуктів, які вам найбільше подобаються, але найголовніше – прикрасити їх зеленню.

Один з найпоширеніших способів прикрасити стіл і пригостити гостей – це приготування канапе. Для цього вам знадобиться: унаковка зубочисток; баночка консервованих ананасів, нарізаних кубиками: сир; шинка і оливки без кісточок. Виберіть з цих інгредієнтів три найбільш улюблених і починайте приготування. На зубочистку необхідно нанизати заздалегідь нарізані кубиками продукти. Після того як будуть готові канапе, відріжте шматочок яблука і вставте туди зубочистку. Прикрасьте блюдо виноградом або іншими фруктами. Такі швидкі закуски на Новий рік допоможуть урізноманітнити святкове меню та здивувати гостей.

Салати. В новорічному меню повинні бути не змішаними. Це красиво викладені компоненти салату на одному блюді, які можна поєднати вже на столі. Підійдуть листкові салати з великим вмістом овочів. Не обов'язково, щоб на столі все було вегетаріанське, доречно буде подати фаршировану рибу, холодець з риби, запечене м'ясо, фаршировану качку чи курку. Підійде також кролик овочами.

Найголовніше, що б ви не приготували, процес готування і накривання на стіл повинен бути спокійним. Кози не люблять метушні і шуму.

Легкими і простими закусками також є страви з лаваша. Для приготування потрібно: 2 яйця, сир, шинка або консервована риба (на вибір), часник і зелень для прикраси. Візьміть лист лаваша, добре просочіть його майонезом і посипте часником, змішаним із зеленню. Подрібніть яйця і викладіть їх зверху. Потім додайте рибу або дрібно порізану шинку. Зверху посипте натертим сиром. Акуратно скрутіть лаваш рулетом і покладіть його в холодильник на кілька годин.

Смачного!

Роки: 1907, 1919, 1931, 1943, 1955, 1967, 1979, 1991, 2003, 2015, 2027.

З козами не пов'язані якісь особливі релігійні культи. Єдине, що залишилося в історії, – це епізоди з бальзамуванням козлів як священних тварин. Самка і самець асоціюються в сприйнятті людей по-різному. Так, козел уособлює розпусту, хіть. Водночас кози символізували покірливість, невибагливість. У країнах Сходу це була тварина будинків, і її дуже цінували.

Символіка зодіакального знака також пов'язана з цими якостями. Люди-Кози народилися під зіркою таланту. Здебільшого це обдаровані люди, які цінують прекрасне і мають добре розвинену яву. За характером вони м'які, спілкуватися з ними дуже легко. Представники цього знака тяжко переносять з'ясування стосунків, конфлікти, а тому намагаються жити й працювати у звичному оточенні, де вони відчувають себе вільно і комфортно. Незважаючи на м'якість характеру, Козу практично неможливо змусити робити те, чого їй категорично не хочеться. Будучи переконаною у своїй правоті, вона до кінця відстоюватиме свої позиції. Мова представників цього знака, хоч і переконлива, але все ж недорікувата, тому з роллю ораторів вони справляються не дуже добре. Однак попри все дар переконання часто допомагає їм досягати мети. У більшості випадків Кози воліють свої плани і почуття до слухного часу приховувати від оточуючих.

Дуже багато, якщо не все, у житті Кози залежить від везіння. Поширюється це і на сферу матеріального забезпечення. Представники цього знака можуть бути заможними людьми, проте для цього необхідно, щоб обставини склалися на їх користь. Від самих Коз було потрібно в потрібний час постукаєти в потрібні двері, що найчастіше в них виходить досить успішно.

Малоймовірно, що гроші придуть через саму Козу, – швидше за все, через когось іншого – начальника, доброго друга або навіть перехожого, який дасть слухну пораду. Самі ж представники цього знака зовсім не притосовані до комерційної діяльності: не вміють ні продавати, ні командувати, погано керують іншими. Тому їм дуже гостро потрібна людина, яка б спрямовувала їхні дії, давала підказки, допомагаючи реалізувати відшуканий природою потенціал. Якщо Кози

не пошастить зустріти таких на життєвому шляху, то це може привести її до повного забуття й бідності.

Людам цього знака властива надзвичайна артистичність. Але у їхніх талантів є можливість розкритися тільки тоді, коли хтось сильніший і впливовіший буде направляти їх у потрібне русло. Самі Кози відрізняються безвільністю, їх доля – слухняність. З цим пов'язана прихильність народже-

них у ці роки до колективної роботи: у цьому випадку в Коз є можливість на когось спертися. Необхідність самостійного прийняття відповідального рішення викликає в них занепокоєння та тривогу. Недоліками представників цього знака також є занепокоєння, песимістичність, надокучливість. Кози належать до тієї породи людей, у яких завжди знайдеться привід для невдоволення своїм життям. Їх капризи і напади песимізму здатні довести близьких до відчаю або сказу.

Проте в цілому про Коз можна говорити як про добрих, елегантних, милих людей, які бувають неприємними в спілкуванні лише епізодично. Вони тяжіють до благої діяльності й завжди готові допомогти тим, кого вважають ще нещаснішими за себе. Правда, відсутність відчуття власності у Коз призводить до того, що діляться до нужденними вони і тим, що належить зовсім не їм. Усе ірраціональне, надприродне приваблює цих людей, а тому часто Кози жваво цікавляться окультизмом або стають віруючими. Це цілком логічно, якщо врахувати, що в більшості випадків життя Кози залежить від чужої волі, а не від їх дії.

Не дивно, що серед артистичних Коз зустрічаються відомі діячі мистецтва (Ференц Ліст, Мігель Сервантес, Артур Коплан, Дойл, Джейн Остен, Енді Уорхол, Катрін Денюв, Ніколь Кідман, Памела Андерсон, Хуліо Іглесіас). Є прославлені політики (Георг IV, Михайло Горбачов), світового рівня спортсмени (Мухаммед Алі).

Можна виходити заміж (одружитися) у 2015 році?

За прогнозами – 2015 рік – це рік безгрошів'я. Тобто, створивши сім'ю в цьому році, ви завжди будете відчувати брак грошей. А також рік вдови, що говорить сам за себе. Однак не поспішайте змінювати свої плани. Якщо чітко йти за цими прикметами, то найближчим повністю сприятливим для одруження роком стане 2038. Навряд чи хтось готовий чекати так довго. Так що можна сміливо виходити заміж у рік Кози!!!

Тепер про приємне. Не всі астрологи налаштовані так песимістично. Якщо люди посправжньому кохають один одного, снодійні за характером і не вимагають від долі неможливого, то одружитися в рік Кози не тільки можна, але й потрібно.

І ще один момент. Рік безгрошів'я лякає тільки тих, для кого поняття щастя асоціюється лише з матеріальними цінностями. Людсь, які готові підтримати свою половинку в скрутку хвилину і вміють довіряти своєму партнерові, Коза зовсім не страшить. Адже навіть навіжена господиня року не зможе перешкодити сильним почуттям. Та вони і не задаються питанням «чи можна виходити заміж у 2015 році?», а просто діють за покликом свого серця.

Любий Діду Морозе, не клади мені подарунок під ялинку, будь ласка. Заганяй його відразу в гараж.

Чоловік:
– Що у нас Дід Мороз робить у шафі?
Дружина:
– Виконує мої бажання...

Економіст Петренко, що з'явився на новорічний корпоратив з відеокамерою, несподівано на наступний день, за обіцянку негайно знищити диск-оригінал з відеозйомкою, отримав такі матеріальні блага:

- збільшення зарплати у півтора рази (від шефа);
- путівку у Геленджик (від Ганни Петрівни – голови профкому);
- 2 956 гривень (це все, що було в кишенях Петра Івановича, який прийшов вчора з Ганною Петрівною);
- пляшку французького коньяку (від водія Володі й бухгалтера Галинки);
- довгий, багатообіцяючий поцілунок (від секретарки шефа).

Підготував Віктор Проценко

Снова в будущее

Литва — самое южное, самое крупное и наиболее населенное государство Прибалтики. Согласно расчетам французских ученых, географический центр Европы расположен в Литве, близ деревеньки Бернотай, находящейся в 25 км к северу от Вильнюса.

В Литве более трех тысяч озер. Они образовались благодаря сходу ледника 10–12 тысяч лет назад.

Степьмужский дуб — старейший дуб в Литве и один из старейших в Европе, ему около 2000 лет. Ствол Степьмужского дуба с трудом охватывают восемь мужчин!

Символ Вильнюса — костел Св. Анны, который часто называют архитектурным чудом. Построенное монахами-францисканцами в конце XV века, легкое и изящное здание сложной архитектуры, в строительстве которого использовано 33 вида кирпичей, является шедевром готики, которому практически нет равных во всем мире.

Вильнюсский университет один из старейших в Европе (основан в 1579 г.). Великолепный ансамбль зданий Вильнюсского университета включает в себя 12 дворики.

В начале марта, в Вильнюсе проходит традиционная ежегодная ярмарка Казюкаса, на которой любой ремесленник может продать сувениры и просто подделки нужные в хозяйстве. В это время на улицах города полно расставленных лотков с различными товарами, между которых прохаживаются многочисленные туристы. Особым спросом пользуются изде-

лия из янтаря и бижутерия из ценных сортов дерева.

В районе бывшего еврейского квартала вы увидите две фигуры: мужчину в старомодной шляпе и девочку с кошкой на руках. Так выглядит памятник благородному доктору Цемаху Шабладу, посвятившему свою жизнь лечению бедняков и сирот. Рассказывают, что однажды он вытащил пицкетом рыболовный крючок, застрявший в языке у кошки. Этот эпизод и запечатлен в металле. По словам Корнея Чуковского, не раз бывавшего в Вильнюсе, именно врач Цемах Шаблад стал прототипом главного героя в сказочной поэме «Доктор Айболит».

Клайпеда — третий по величине город Литвы, ее единственный морской порт и один из самых старых городов Литвы (основан в 1252 г.).

Во время великого клайпедского пожара 1854 г. едва не погибли товары, принадлежащие коммерсанту Генриху Шлиману. Однако судьбе было угодно, чтобы из-за шторма на Балтике прибытие его кораблей задержалось, а посему груз не успели отправить на склад и имущество открывателя Трои не погибло. А иначе — неизвестно, что мы, европейцы, сегодня знали бы о Трое.

Каунас, второй по величине город Литвы, был столицей государства в междувенный период, и до сих пор, говоря о нем, литовцы употребляют название «Вторая столица», или «Старая столица». Каунас отличается по архитектуре от других городов Литвы более широкими улицами, красивыми скверами, он больше напоминает города северной Европы. Каунас — город промышленников и финансистов.

Единственный в Прибалтике железнодорожный туннель, находится в Каунасе, он построен в 1860 году, его протяженность около 1 км.

Среди известных достопримечательностей Каунаса — знаменитая Лайсвес аллея (аллея

Свободы), самая длинная пешеходная аллея в Европе, со множеством магазинов. Кроме того, каждый турист жаждет посетить Музей чертей, где выставлена всяческая нечисть, в формате от брелков до больших скульптур, и остатки средневекового Каунасского замка.

Национальным видом спорта в Литве считается баскетбол. Литовские баскетбольные команды и сборная — лидеры всех крупных состязаний Европы и мира.

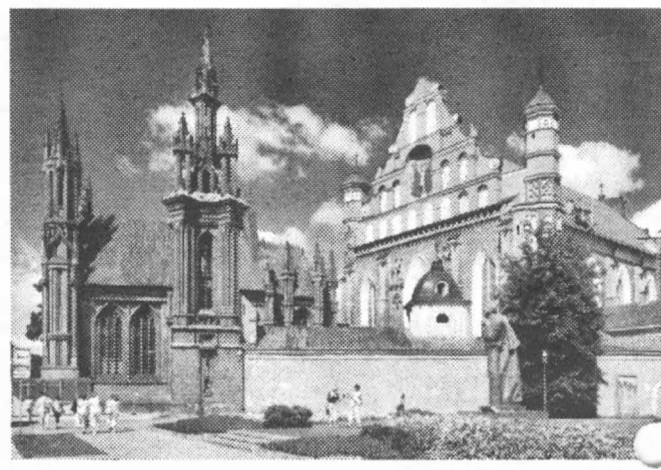
В Литве лучшее в мире пиво! На всемирном конкурсе пивоваров в США литовское пиво три года подряд занимало призовые места. Из продуктов, кроме пива, Литва экспортирует копчености, сыры, и — кто бы подумал — черный хлеб! Литовский черный хлеб считается одним из лучших, если не самым лучшим в мире. Испеченный по старинному рецепту, без использования консервантов, литовский черный хлеб может храниться более месяца, не теряя вкуса.

населения Интернетом через оптоволоконные кабели. В Литве действуют более сотни провайдеров и более 1 000 онлайн-магазинов.

Успехи Литвы на пути интеграции в Европу, отмечаемые многими наблюдателями, и бурное развитие литовской экономики в постсоветский период не в последнюю очередь основываются на моторизации населения. Еще во времена СССР Литва была самой «автомобильной» республикой Союза.

Гора Крестов — место паломничества в Литве. Расположена в 12 километрах от города Шауляй на дороге Калининград–Рига. Представляет собой холм, на котором установлено множество крестов, общее их число приблизительно более

Еще в советские времена, Литва была известна как республика джаза и фотографии. Литовские фотографы достигли необыкновенных высот в области черно-белого художественного фото, они создали свою собственную школу, которой стремились следовать многие художники. Что касается джаза, он всегда был любим в республике, и эта традиция продолжается и сейчас в виде многочисленных международных джазовых фестивалей, каждый год проходящих в Каунасе, Вильнюсе и Клайпеде.

Литва находится на первом месте в Европе по обеспечению

ста тысяч. Несмотря на внешнее сходство, Гора Крестов не является кладбищем. По народному поверью, тому, кто поставит на Горе Крестов свой крест, будет способствовать удача. Одно распятие было установлено Папой Римским Иоанном Павлом II, во время его визита в Литву 7 сентября 1993 года. Этот жест сделал Гору Крестов известной во всем католическом мире, что привело к значительному увеличению посещающих гору паломников и туристов.

Удивительное рядом — только оглянься!